HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הא מה אני מקיים [ל](כל הבהמה) **אשר** לא יקריב ממנה בבעלי מומין **שיפדו**. ואין לומר למימרא דאיפכא קרא למאי [לא] יקריבו ממנו למיגס פסולה אלא להקריבה אבל להדיוט שריא: **ואמר** רחמנא עביד לה העמדה והערכה. דבהמי קרא למאי לא יקריבו כתיב והעמיד וסמיך ר' יהודה אלמא לרבנן העמדה וסמיך ואפילו הכי לא יקריב ממנה בבעלי מומין. אלא לאו דוקא קאמר: **אשר** לא יקריבו ממנה קרבן להי' [כל] בהמה אשר לית להו העמדה בקדשי מזבח וכ"ש בעלי מומין שיפדו יכול יפדו על מום עובר ת"ל אשר לא יקריבו ממנה שאינה קריבה כל עיקר יצתה זו שאינה קריבה היום אלא למחר ואמר רחמנא עביד לה העמדה והערכה אמר רב גידל אמר רב מ"ט דריש לקיש דאמר לרבנן קדשי בדק הבית היו בכלל העמדה והערכה קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה דאמר קרא והעריך הכהן אותה בין טוב ובין רע איזהו דבר שאינו חולק בין טוב לרע הוי אומר זה קדשי ב"ה ואמר קרא אותה למעוטי קדשי מזבח ורבי יוחנן אותה למעוטי מאי למעוטי בעל מום מעיקרו ולתנא דבי לוי דאמר דאפילו בעל מום מעיקרו בכלל העמדה והערכה דתני לוי הכל היו בכלל העמדה והערכה ואפילו בעל מום מעיקרו וכן תני (ר') לוי במתניתיה ואפי' חיה ואפילו עופות והכתיב אותה קשיא אמר רב יהודה אמר רב מ"ט דר"ש דאמר קדשי מזבח היו בכלל העמדה והערכה קדשי ב"ה לא היו דאמר קרא והעריך הכהן אותה בין טוב ובין רע איזהו דבר שחולק בין טוב ובין רע הוי אומר זה קדשי מזבח ואמר קרא אותה למעוטי ב"ה אי הכי בין טוב לרע מיבעי ליה קשיא מיתיבי מתו תמימין יקברו ובעלי מומין יפדו בד"א בקדשי מזבח אבל בקדשי ב"ה בין תמימין בין בעלי מומין יקברו ר"ש אומר אחד קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית תמימים יקברו בעלי מומין יפדו תיובתא דרבי יוחנן מרישא אמר לך ר' יוחנן הכא במאי עסקינן בבעל מום מעיקרו ה"נ מסתברא דאי תימא שקדם הקדישן את מומן ליפלוג ר"ש עלה אלא לאו ש"מ בבעל מום מעיקרו אלא לימא תיהוי תיובתיה דר"ל ר"ל מוקים לה בשקדם הקדישן את מומן אי הכי ניפלוג ר"ש עלה ר"ל מיפך אפיך ר' יוחנן והכי מותיב ממכילתא אחריתי מתו בין תמימין בין בעלי מומין יקברו [בד"א בקדשי ב"ה אבל בקדשים יפדו] ר"ש אומר תמימים יקברו ובעלי מומין יפדו תיובתא דרבי יוחנן מסיפא אמר לך ר' יוחנן הכא במאי עסקינן בבעל מום שקדם הקדישן את מומן ניפלוג ר"ש עלה לימא מסתברא דאי תימא תיובתיה דר"ל אמר לך ר"ל הכא במאי עסקינן בשקדם הקדישן את מומן וניפלוג ר"ש עלה אמר לך ר"ל ה"נ דפליג ר"ש א"ל ר' ירמיה לרבי זירא לר"ל דאמר לרבנן קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה וקתני קדשי מזבח בעלי

ומחמר רחמנא עניד ליה העמדה והערכה. לכתיב בתריה (ג) והעמיד והעריך וגו' והא ולמי מקדשי מזבח היא מדבעינן מוס קבוע לולי נדק הניח תמימים ומי מפקרת דמלי מיכפת ליה לי מי מס לי בעל מוס. אלמא קדשי מזבח נמי היו בכלל העמדה והערכה לרבנן דהא בריימת לרבנן היא דתניא סתם סיפרא היא (ג) וסתם סיפרא ר' יהודה (בכורות דף סא.) בר פלוגתא דר"ש והיינו כרבי יוחנן. ומהכא שמעינן קדשי מזבח לרבנן וממתני' שמעינן קדשי ב"ה מדקתאמר ר"ש [בכ.] קדשי בדק הבית יפדו מכלל דלשמעינהו לרבנן לתמרי יקברו: **בין טוב ובין רע.** מסתמא אחד טוב ואחד רע למימרא חוס ושבע מכל טוב: **אפילו** חיה ואפילו עוף. כגון שמתפיס מרגלוגין (ג) בע"ס (ד) חין לעופות פדיון ה"מ מנחות (דף ק:) חין לעופות פדיון בזמן בקדקד קדוסת הגוף למזבח: **תמימים** יקברו בעלי מומין יפדו. משמע ס"ד משום דקדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה ותמימים יקברו למען יהא להן מום ואין רשאין לפדות (ה) כלא לימא **רבי** שמעון אומר תמימים יקברו. לכי נמי קדשי ב"ה לא היו בכלל העמדה לקמן קתני טעמא משום דחזו להקרבה: **הכא** במאי עסקינן בבעל מום מעיקרו. ופשיטא דקדשי ב"ה יקברו דכל מום מעיקרו (ר') (ו) לוי במתניתיה ואפי' חיה ואפילו עופות (ז) והכתיב אותה קשיא אמר רב יהודה אמר רב מ"ט דר"ש דאמר קדשי מזבח היו בכלל העמדה והערכה קדשי ב"ה לא היו דאמר קרא והעריך הכהן אותה בין טוב ובין רע איזהו דבר שחולק בין טוב ובין רע הוי אומר זה קדשי מזבח ואמר קרא אותה למעוטי ב"ה אי הכי בין טוב לרע מיבעי ליה (ז) קשיא מיתיבי מתו תמימין יקברו ובעלי מומין יפדו בד"א בקדשי מזבח אבל בקדשי ב"ה בין תמימין בין בעלי מומין יקברו ר"ש אומר אחד קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית תמימים יקברו בעלי מומין יפדו תיובתא דרבי יוחנן מרישא אמר לך ר' יוחנן הכא במאי עסקינן בבעל מום מעיקרו ה"נ מסתברא דאי תימא שקדם הקדישן את מומן ליפלוג ר"ש עלה אלא לאו ש"מ בבעל מום מעיקרו אלא לימא תיהוי תיובתיה דר"ל ר"ל מוקים לה בשקדם הקדישן את מומן אי הכי ניפלוג ר"ש עלה ר"ל מיפך אפיך (ז) והכי מותיב ממכילתא אחריתי מתו בין תמימין בין בעלי מומין יקברו [בד"א בקדשי ב"ה אבל בקדשים יפדו] ר"ש אומר תמימים יקברו ובעלי מומין יפדו תיובתא דרבי יוחנן מסיפא אמר לך ר' יוחנן הכא במאי עסקינן בבעל מום שקדם הקדישן את מומן ניפלוג ר"ש עלה לימא מסתברא דאי תימא תיובתיה דר"ל אמר לך ר"ל הכא במאי עסקינן בשקדם הקדישן את מומן וניפלוג ר"ש עלה אמר לך ר"ל ה"נ דפליג ר"ש א"ל ר' ירמיה לרבי זירא לר"ל דאמר לרבנן קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה וקתני קדשי מזבח בעלי

ס"מ בבעל מוס מעיקרו קאי (ד) ומשום הכי (ה) קדשי מזבח יפדו וקדשי ב"ה נמי יפדו [ו] דלר"ש (נמי) קדשי ב"ה לא היו: **לימא** סיפא רבי יהודה היא דתניא **דר"ל.** דהא מגופה למעיקרא דמלתא ס"ל בבעל מוס מעיקרו הא קדם הקדישו למומו לרבנן נמי יקברו (ז): **בשקדם הקדישו אף מומו.** וטעמייהו דרבנן משום דמחד קדשי מזבח ומ' קדשי ב"ה יפדו: ומשני **ר"ל** מיפך אפיך (ח) **והכי** מותיב **ממכילתא אחריתי.** דלמסקנא מתרצינן דמשום דמחד קדשי מזבח ומ' קדשי ב"ה יפדו: **ומשני** לה הכי לר' יוחנן (ט) דלר"ש לא מייתי לה להא מיתניתא לר' יוחנן כדגרסי' לה הכא דקתני בר"ש בהדיא קדשי מזבח יפדו (י) **תיובתא** דר' יוחנן (כ) **הכי** נמי מסתברא דלר"ש קדשי מזבח יפדו: **במה דברים אמורים.** דקאמר מ"ק בעלי מומין יקברו בקדשי ב"ה אבל קדשי מזבח יפדו לפי שאין להם היתר אכילה לבעלים: **תיובתא דר' יוחנן מהך סיפא.** דקתני לה מ"ק אבל בקדשי מזבח יפדו: **בבעל מום מעיקרו.** (כ) הא קתני סתם לה שני לן בין סתם מעיקרו לבעל מום מעיקרו: **ניפלוג רבי שמעון עלה.** וניימא דלמ"ד קדשי ב"ה יפדו וקדשי מזבח יקברו אלמא בקדשי ב"ה לקמי' מיכעי ליה (ל) יפדו ובקדשי מזבח אמיק ליה דיקברו: **ל"ג דפליג.** ותנא לך פלוגתייהו בב"ה וס"ה דפליג עלייהו נמי בקדשי מזבח דיקברו: **לריש לקיש דאמר לרבנן הוי.** (ו) הא דקתני בהך בריימתא קדשי מזבח יפדו מוקים לה לפילו בקדם הקדישן את מומן ס"מ כו' בשלמא לר' יוחנן דמוקים לה בבעל מום שקדם הקדישן את מומן ניחא דקתני בהדיא בבעל מום מעיקרו לא מיכפת ליה להא דקתני בר"ש בהדיא אבל לריש לקיש מיכפת ליה למיבעי:

הכא

א [מיי' פ"ג מהל' מיאוסי מזבח הלכה ו]:

ה) ופס כהא דסתם אשר תאשר (ש"ס) ג) ממנה מי שפיסח (ש"ס) ד) והעריכה. ל"ל מדקתני הכי משמע דמעמא דאמור בכולל דכי נימוח וקבוצי כתיבי קדשי מזבח ומכתיבי קדשי ב"ה ועליהון כתיב והעמיד והעריך. כן מצאתי בספרי ד וכן גרים בהגמרא ס"ה ז"ל (ש"ס) ז) מ"ט. דל"ל ח) דלרבנן דכתיב ופס כל בהמה ופס כל בהמה אשר תאשר אבר לא יקריבו ממנה קרבן לה' וכתיב פס בהמה טמאה תיפדה ופדה בערכך כתיב קדשי מזבח וכתיב קדשי בדה"ב ועליהן כתיב והעמיד והעריך וכתיב מי והעמיד והעריך ומסתמא ל"ל דאמור. ומיהת דל"ל ומתקן (ש"ס) ט) מעיקרו הוי בכלל (ש"ס) י) מיהת ר' ומתקן (ש"ס) ז) ל"ל עופות מאי ממעט אותה לתנא דבי לוי קשיא. על מיהת דלכתיב ונתנה אל הכהן ועלה אל המזבח למעלה להזורת כי ליכ"ד לאו דמתקן (ש"ס) ע) וכגמ' ירושלמית ר"ש מיתיבי קדשי מזבח מומין יקברו קדשי בדה"ב ובעלי מומין יפדו מאי לאו בתם ועסקה בעל מום (קשיא לר"י מרישא), ל"ל ר"י לא בעבעל מום מעיקרו, וה"ר מתפרש בתם ועסקה בעל מום ס"מ, אבל בתם ועסקה בעל מום בעבעל מום מעיקרו, ר"ש בקדשי ב"ה ובקדשי מזבח ובתמימין יקברו ובעלי מומין יפדו מאי לאו בתם ועסקה בעל מום (קשיא לר"י מרישא), ל"ל ר"י לא בעבעל מום מעיקרו, וה"ר מתפרש